

De Persoon van de Heilige Geest

‘En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.’

(Johannes 14:16, 17)

U zult wel verrast zijn om te horen dat ik vanmorgen niet over de Heilige Geest als de Trooster wil spreken. Dat wil ik voor vanavond voor een aparte preek bewaren. In deze preek wil ik enkele andere leerstukken, die volgens mij duidelijk in deze tekst worden onderwezen, proberen te verklaren en te benadrukken. Ik hoop dat God de Heilige Geest deze leerstukken tot voordeel voor onze ziel zal laten zijn. De oude John Newton heeft eens gezegd dat er sommige boeken waren die hij niet las. Ze waren echt wel goed en zuiver in de leer, zei hij, ‘maar het zijn boeken ter waarde van een stuiver. Je moet zo’n grote hoeveelheid tekst lezen voordat je iets van waarde hebt meegekregen. Maar er zijn ook boeken van zilver en andere zijn van goud. Ik heb echter één boek vol met bankcheques. Elke bladzijde is een cheque van immense waarde.’ Zo zag ik dat ik met deze tekst een cheque van zo grote waarde in handen had dat ik er vanmorgen niet alles van bespreken kan. Ik zou u enkele uren hier moeten houden om geheel de waarde van deze kostbare belofte, een van de laatste die Christus aan Zijn volk gaf, voor u uiteen te zetten.

Ik vraag uw aandacht voor dit gedeelte omdat wij hierin in vier punten onderwijs krijgen. Allereerst over de ware en eigenlijke Persoonlijkheid van de Heilige Geest, ten tweede over het verenigde werk van de drie verheven Personen voor onze verlossing. Ten derde zullen we iets ontdekken ter onderbouwing van de leer dat de Heilige Geest in de ziel van alle gelovigen woont. Ten vierde zullen we ontdekken waarom de vleselijke geest de Heilige Geest verwerpt.

I. Allereerst krijgen we enig onderwijs over de Persoonlijkheid van de Heilige Geest. Wij zijn zo gewend om over de inwerking van de Heilige Geest of over Zijn heilige werkingen en genadegaven te spreken, dat wij geneigd zijn om te vergeten dat de Heilige Geest waarachtig en werkelijk een Persoon is, dat Hij bestaan en existentie heeft. Of, zoals wij trinitariërs gewoonlijk zeggen, Hij is een Persoon in het Wezen van God. Ik ben bang dat wij zonder het te weten de gewoonte hebben gekregen om de Heilige Geest te beschouwen als een uitvloeisel dat uit de Vader en de Zoon stroomt, maar niet als een daadwerkelijke eigen Persoonlijkheid. Ik weet wel dat het niet makkelijk is om het idee van de Heilige Geest als Persoon in ons denken vast te houden. De Vader kan ik me als een Persoon voorstellen, omdat Zijn daden van dien aard zijn dat ik ze begrijpen kan. Ik zie hoe Hij de wereld een plaats geeft in het heelal. Ik zie hoe Hij de nieuwgeborenen zee in banden van de duisternis inbakert. Ik weet dat Hij de hagelkorrels gevormd heeft, dat Hij de sterrenlegers bestuurt en ze bij hun naam roept. Dat Hij een Persoon is, kan ik begrijpen omdat ik Zijn werken kan zien.

Jezus, de Zoon des Mensen, kan ik mij als een werkelijk Persoon voorstellen omdat Hij been van mijn been en vlees van mijn vlees is. Het vraagt niet zoveel van mijn verbeelding om me de baby in

Bethlehem voor ogen te stellen of om de Man van smarten, verzocht in krankheid, te zien of om me Hem, toen Hij in Pilatus' paleis gegegeld werd, als de Koning van de martelaren voor te stellen of toen Hij om onze zonden aan het vervloekte hout genageld werd. Soms vind ik het niet eens moeilijk om me de Persoon van Jezus voor te stellen Die op Zijn troon in de hemel zit of om Hem voor me te zien als Degene Die met de wolken omgord is en Die de kroon boven alle schepselen draagt, terwijl Hij de aarde tot het oordeel bijeenroept en ons sommeert het laatste oordeel over ons aan te horen.

Maar als ik het over de Heilige Geest moet hebben, is het niet zo gemakkelijk om Hem als Persoon voor te stellen. Zijn daden zijn zo geheimzinnig, Zijn werkingen zo verborgen, Zijn daden zo ver verwijderd van alles wat de zintuigen en het vleselijke omvatten. Toch is Hij een Persoon. God de Heilige Geest is geen inwerking, geen uitvloeisel of uitstroming van het een of ander dat uit de Vader vloeit, maar Hij is net zo waarachtig een Persoon als God de Zoon of God de Vader. Deze morgen zal ik een kleine poging doen om de leer te onderbouwen dat God de Heilige Geest werkelijk een Persoon is, en om u de waarheid daarvan te laten zien.

Het eerste bewijs hiervoor halen wij bij het bad van de heilige doop vandaan. Laat mij u meenemen naar het doopbassin zoals ik anderen meegenomen heb. Nu is het afgedekt, maar ik zou willen dat het altijd zichtbaar was voor u. Laat mij u meenemen naar de doopvont, waar de gelovigen de Naam van de Heere Jezus aandoen, en u zult mij de plechtige woorden horen uitspreken 'Ik doop u in de naam – let op: 'in de naam', niet in de namen – van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.' Iedereen die gedoopt is overeenkomstig de juiste woorden, zoals die in de Schrift opgeschreven zijn, moet een trinitariër zijn. Anders is zijn doop een klucht en een leugen en zelf blijkt hij dan een bedrieger en een huichelaar tegenover God te zijn. Zoals de Vader wordt genoemd en de Zoon, zo wordt ook de Heilige Geest genoemd. Zij samen worden opgevat als een Drie-eenheid, Die Eén is omdat er niet gesproken wordt over de namen, maar over de 'naam', de heerlijke naam, de naam van Jehova, 'van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.'

Laat mij u eraan herinneren dat hetzelfde gebeurt als u dit huis van gebed verlaat. Bij het afsluitend uitspreken van de plechtige woorden van de zegen smeken wij over u de liefde van Jezus Christus, de genade van de Vader en de gemeenschap van de Heilige Geest af. Zo maken we op de apostolische manier een duidelijk onderscheid tussen de Personen en tonen we dat we geloven dat de Vader een Persoon is, dat de Zoon een Persoon is en dat de Heilige Geest een Persoon is.

Als dit de enige bewijzen waren die in de Schrift gevonden worden, zou ik toch denken dat deze voor elk verstandig mens voldoende zouden moeten zijn. Hij zou toch moeten inzien dat de Heilige Geest niet in verbinding zou worden genoemd met de twee van Wie we belijden dat zij werkelijke en echte Personen zijn als Hij niet meer dan slechts een inwerking was.

Een tweede bewijs komt uit het feit dat de Heilige Geest verschillende keren werkelijk op aarde is verschenen. De grote Geest heeft Zichzelf aan de mensen getoond. Hij heeft een gestalte aangenomen waardoor Hij, terwijl Hijzelf nooit door sterfelijke mensen gezien is, toch een zodanige gedaante aannam dat Hij, wat die gedaante betreft, door alle toeschouwers werd gezien.

Ziet u Jezus Christus, onze Zaligmaker? Daar is de rivier de Jordaan, met zijn glooiende oevers en zijn treurwilgen aan weerszijden. Jezus Christus, de Zoon van God, daalt af in de rivier en de heilige doper, Johannes, dompelt Hem onder in de golven. De deuren van de hemel worden geopend. Een wonderbaarlijke verschijning wordt zichtbaar. Een helder licht schijnt uit de hemel, helderder dan de zon in al zijn heerlijkheid. In een overvloed van heerlijkheid daalt iets naar beneden wat u herkent als een duif. Hij rust op Jezus. Hij zit op Zijn heilige hoofd. Zoals de schilders van vroeger een stralenkrans rondom het hoofd van Jezus aanbrachten, zo liet de Heilige Geest een glans vallen rondom het gezicht van Hem Die kwam om alle gerechtigheid te vervullen en Die daarom Zijn werk met de doop begon. De Heilige Geest werd gezien als een duif om daarmee Zijn reinheid en zachtmoedigheid aan te duiden. Hij kwam als een duif uit de hemel om te tonen dat Hij uit geen andere plaats dan de hemel neerdaalt.

Dit was niet de enige keer dat de Heilige Geest in een zichtbare gedaante is geopenbaard. U ziet het gezelschap van discipelen dat in een opperzaal bijeenvergaderd is. Zij wachten op een zegening die hun beloofd is. Straks zal zij komen. Hoor, daar is een geluid van een machtig gedreven wind! Het vervult het gehele huis waar zij zitten. Verbaasd kijken zij om zich heen, zich afvragend wat hierop volgen zal. Spoedig verschijnt er een helder licht, dat op de hoofden van elk van hen schijnt. Verdeelde tongen als van vuur zaten op ieder van hen.

Wat betekenden deze wonderbaarlijke verschijningen van wind en vlammen anders dan dat de Heilige Geest Zich in Zijn ware Persoon vertoonde? Volgens mij laat het feit van zo'n verschijning duidelijk zien dat Hij wel een Persoon moet zijn. Een inwerking zou niet kunnen verschijnen, evenmin als een eigenschap. Wij kunnen eigenschappen niet zien en inwerkingen niet waarnemen. Dus moet de Heilige Geest een Persoon zijn, want Hij werd door sterfelijke ogen gezien en sterfelijke zintuigen konden kennis van Hem nemen.

Een ander bewijs komt voor uit het feit dat de Schrift Persoonlijke karaktertrekken aan de Heilige Geest toeschrijft. Laat mij u allereerst een tekst voorlezen waarin over de Heilige Geest wordt gezegd dat Hij inzicht heeft. In de eerste brief aan de Korintiërs lezen we in hoofdstuk 2: 'Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben. Aan ons echter heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God. Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.' Hier ziet u dat aan de Heilige Geest inzicht, vermogen om te kennen, toegeschreven wordt. Nou, als er hier mensen zijn die zo'n ongerijmde geest hebben dat zij een eigenschap aan een andere eigenschap toeschrijven, en mensen die van iets wat slechts een inwerking is, zeggen dat het inzicht heeft, dan geef ik het op. Maar ik denk dat elk redelijk mens zal toegeven dat iets wat inzicht heeft een wezen moet zijn, dat dit inderdaad een Persoon moet zijn.

In het twaalfde hoofdstuk van dezelfde brief ziet u dat er in het elfde vers aan de Heilige Geest een wil toegeschreven wordt: 'Al deze dingen echter werkt één en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil.' Het is dus duidelijk dat de Heilige Geest een wil heeft. Hij daalt niet alleen van God neer omdat God dat wil, maar Hij heeft een wil van Zichzelf. Deze wil is altijd in

overeenstemming met die van de eeuwige Jehova, maar het is toch een afzonderlijke en onderscheiden wil. Daarom zeg ik dat Hij een Persoon is.

In een andere tekst wordt de Heilige Geest kracht toegeschreven, en kracht is iets dat alleen aan een wezen toegeschreven kan worden. In Romeinen 15:13 staat geschreven: 'De God nu van de hoop moge u vervullen met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat u overvloedig bent in de hoop, door de kracht van de Heilige Geest.' Ik hoef niet te benadrukken dat u inzicht, wil en kracht alleen aantreft bij een wezen. Hij kan niet slechts een eigenschap, een metafoor of een gepersonifieerde inwerking zijn: Hij moet een Persoon zijn.

Maar ik heb nog een bewijs, dat wellicht nog sprekender is dan welk ander bewijs ook. Aan de Heilige Geest worden handelingen en daden toegeschreven. Daarom moet Hij een Persoon zijn. In het eerste hoofdstuk van Genesis leest u dat de Geest op de oppervlakte van de aarde broedde, toen alles nog in chaos en wanorde verkeerde. Deze wereld was eens een massa die uit chaotische materie bestond. Er was geen orde. Het was er als in de vallei van de duisternis en van de schaduw van de dood. God de Heilige Geest spreidde Zijn vleugels erover uit. Hij zaaide er de zaden van het leven in. De kiemen waaruit alle wezens voortkwamen, werden door Hem geplant. Hij maakte de aarde vruchtbaar zodat er leven op kon komen. Het moet wel een Persoon geweest zijn Die uit de wanorde orde schiep. Het moet wel een Wezen geweest zijn dat over deze wereld zweefde en deze maakte tot wat hij nu is.

Lezen we in de Schrift niet nog meer over de Heilige Geest? Ja, ons wordt verteld dat 'heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken.' (2 Petr. 1:21) gesproken hebben. Toen Mozes de Pentateuch neerschreef, bewoog de Heilige Geest zijn hand. Toen David psalmen schreef en lieflijke muziek op de harp ten gehore bracht, was het de Heilige Geest Die zijn vingers hun engelenbeweging gaf. Toen Salomo de woorden van de spreuken van wijsheid uit zijn mond liet komen of toen hij het hooglied der liefde zong, was het de Heilige Geest Die hem de woorden van kennis en de gezangen van de vervoering gaf. Ja, welk vuur raakte de lippen van de welsprekende Jesaja aan? Welke hand kwam er over Daniël? Welke macht maakte Jeremia zo klaaglijk in zijn smart? Of Wie gaf vleugels aan Ezechiël en maakte hem als een adelaar zodat hij naar de mysteries daarboven opstijgen kon en het ontzaglijke onbekende, dat buiten ons bereik ligt, zien kon? Wie maakte van de herder Amos een profeet? Wie leerde de ruwe Haggai zijn donderende oordelen uit te spreken? Wie toonde Habakuk de paarden van Jehova die door de wateren reden? Of wie ontstak de vurige welsprekendheid van Nahum? Wie maakte dat Maleachi zijn boek met het uitspreken van een vervloeking afsloot? Wie was er in elk van hen anders dan alleen de Heilige Geest? Moet het geen Persoon geweest zijn Die in en door deze getuigen uit het verleden sprak? Dat moeten we wel geloven. Wij kunnen niet anders dan dit geloven als we ons herinneren dat vroeger 'heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken.'

En wanneer is de Heilige Geest ermee opgehouden om op mensen in te werken? Wij zien dat Hij Zich nog steeds met Zijn dienaren en met al Zijn heiligen bezighoudt. Kijk in Handelingen en daar zult u zien dat de Heilige Geest zei: 'Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk.' (Hand. 13:2) Ik heb nog nooit van een eigenschap gehoord die zoiets zei. De Heilige Geest zei tegen Petrus:

‘Ga naar de hoofdman over honderd, en wat God gereinigd heeft, mag u niet voor onheilig houden.’ (Hand. 10:15) De Heilige Geest nam Filippus nadat hij de eunuch gedoopt had, weg en bracht hem naar een andere plaats. De Heilige Geest zei tegen Paulus: ‘Gij zult niet in die stad gaan, maar naar een andere.’ En wij weten dat Ananias en Safira tegen de Heilige Geest gelogen hebben, toen er gezegd werd: ‘U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.’ (Hand. 5:4)

Nogmaals: wij, die geroepen zijn om te preken, ervaren elke dag kracht. Het is die wonderlijke betovering die onze mond zo machtig maakt. Het is die kracht die ons gedachten geeft die niet oorspronkelijk uit onze eigen ziel voortkomen, maar die als vogels uit verre streken zijn. Het is de inwerking die ik soms zo eigenaardig voel en die mij, als zij me niet poëtisch en welsprekend maakt, dan toch een macht geeft zoals ik die nog nooit ervaren heb en die mij optilt boven mijn medemensen. Het is die majesteit waarmee Hij Zijn dienaren aankleedt totdat zij in het midden van de strijd net als het oorlogspaar van Job ‘ha!’ roepen (Job 39:28) en zichzelf als leviathans door het water bewegen. Het is die kracht die ons macht over mensen geeft, die maakt dat zij gaan zitten en luisteren alsof hun oren vastgeklonken zitten, alsof zij betoverd zijn door de kracht van een tovenaarsstaf. Die kracht moet van een Persoon komen; die moet komen van de Heilige Geest.

Maar wordt er niet in de Schrift gezegd, en worden wij ook zelf niet gewaar, geliefde broeders, dat het de Heilige Geest is Die de ziel wedergeboren laat worden? Het is de Heilige Geest Die ons levend maakt. ‘Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden.’ (Ef. 2:1) Het is de Heilige Geest Die de eerste kiem van leven geeft als Hij ons overtuigt van zonde, gerechtigheid en van het komende oordeel. Is het ook de Heilige Geest niet Die het vuur steeds door de adem van Zijn mond aanwakkert en in leven houdt nadat het is aangestoken. Hij die het vuur maakt is ook degene die het onderhoudt. Er kan toch niet gezegd worden dat de Heilige Geest strijdt in mensenzielen, dat het de Heilige Geest is Die hen aan de voet van de Sinai brengt en hen dan naar die lieflijke plaats, Golgotha, brengt, dat Hij al die dingen doet – en dat Hij toch geen Persoon is?

Het kan wel gezegd worden, maar dan alleen door een dwaas. Want wie denkt dat deze dingen door iets anders dan alleen door een hoogverheven Persoon, een goddelijk Wezen, gedaan kunnen worden, kan nooit een wijs mens zijn.

Sta mij toe om u nog een bewijs hiervoor te geven, en dan ben ik klaar. Aan de Heilige Geest worden bepaalde gevoelens toegeschreven, die alleen kunnen worden begrepen als aangenomen wordt dat Hij werkelijk een Persoon is. In Efeze 4:30 staat dat de Heilige Geest bedroefd kan worden: ‘En bedroef de Heilige Geest van God niet door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing.’ In Jesaja 63:5-10 wordt er gezegd dat de Heilige Geest smarten aangedaan kunnen worden: ‘Zij daarentegen zijn ongehoorzaam geworden en hebben Zijn Heilige Geest bedroefd. Daarom is Hij voor hen veranderd in een vijand, Hij Zelf heeft tegen hen gestreden.’ In Handelingen 7:51 kunt u lezen dat de Heilige Geest weerstaan kan worden: ‘Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, u verzet u altijd tegen de Heilige Geest; zoals uw vaders deden, zo doet u ook.’ En in hoofdstuk 5 uit

datzelfde boek lezen we in het 9e vers dat de Heilige Geest verzocht kan worden. Wij horen daar dat Petrus tegen Ananias en Safira zegt: 'Waarom toch hebt u met elkaar afgesproken de Geest van de Heere te verzoeken?' Wel, dit zijn geen emoties die aan een eigenschap of een uitvloeisel toegeschreven zouden kunnen worden. Zij kunnen alleen begrepen worden als zij bij een Persoon horen. Een inwerking zou nooit bedroefd kunnen worden. Dat wat bedroefd, smarten aangedaan of weerstaan wordt, moet een Persoon zijn.

Geliefde broeders, ik denk dat ik het punt over de Persoonlijkheid van de Heilige Geest ten volle uiteengezet heb. Sta mij toe om nu op de meest ernstige wijze te benadrukken dat het absoluut noodzakelijk is om gezond te zijn in de leer over de Drie-eenheid. Ik ken een man, die nu een goede dienaar van Jezus Christus is en dat ook was voordat hij door ketterij afdwaalde. Maar hij begon aan de heerlijke Godheid van onze gezegende Heere te twijfelen. Jarenlang preekte hij de ketterse leer, totdat hij op een dag toevallig een zeer excentrieke oude dienaar hoorde over de tekst: 'Maar de verheven HEERE zal ons daar een plaats van rivieren, van brede stromen zijn; geen roeiboot zal daarop varen, geen statig schip zal daarover varen. Uw touwen hangen slap, ze houden hun mast niet op zijn plaats, ze spannen het zeil niet uit.' (Jes. 33:21, 23, Eng. vert.) De oude dienaar zei: 'Kijk, u geeft de Drie-eenheid op en uw touwen zijn slap geworden, u kunt uw masten niet versterken. Als u eenmaal de leer van de drie Personen opgeeft, zijn al uw touwen weg en uw mast, die uw boot zou moeten helpen, is gammel en wankelt.'

Een Evangelie zonder de Drie-eenheid? Dat is als een piramide die boven op zijn top gebouwd is. Een Evangelie zonder de Drie-eenheid? Dat is als een koord dat van zand gemaakt is en dat niets bij elkaar houden kan. Een Evangelie zonder Drie-eenheid? Dat zou inderdaad door de satan omver kunnen worden gehaald. Maar geef me het Evangelie met de Drie-eenheid, en de macht van de hel zal er niet over triomferen. Zoals een luchtbel een rots niet splijten kan en een veer een berg niet in tweeën kan breken, zo zal niemand dit Evangelie omver kunnen halen.

Neem de gedachte van de drie Personen, dan heeft u het merg van de gehele Godheid. Begrijp slechts dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest Eén zijn, dan zullen alle dingen duidelijk zijn. Dit is de gouden sleutel tot alle geheimen van de natuur, dit is de zijden draad in de labyrinten van de verborgenheden. Wie dit begrijpt, zal spoedig zoveel begrijpen als voor een sterveling maar mogelijk is.

II. Nu het tweede punt, het verenigde werk van de drie Personen voor onze verlossing. Kijk naar de tekst en dan ziet u daar alle drie de Personen genoemd. 'Ik', dat is de Zoon; 'zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven.' Hier worden drie Personen genoemd, die allen iets voor onze verlossing doen. 'Ik zal bidden', zegt de Zoon. 'Ik zal zenden', zegt de Vader. 'Ik zal troosten', zegt de Heilige Geest. Laten wij nu een ogenblik spreken over dit wonderbaarlijke thema: de eenheid van de drie Personen met betrekking tot het grote doel van de verlossing van de uitverkorenen.

Toen God in het begin de mens maakte, zei Hij: 'Laat Ons mensen maken', niet: Laat Ik, maar 'Laat Ons mensen maken naar Ons beeld.' (Gen. 1:26) De Elohim van het verbond zeiden tegen elkaar: 'Laten Wij samen de Schepper van de mens worden.' Zo was het ook ver terug in de eeuwigheid toen

Ze zeiden: 'Laten Wij de mens redden.' De Vader zei niet: 'Laat Ik de mens redden', maar de drie Personen stemden het gezamenlijk toe: 'Laten Wij de mens redden.'

Het is een lieflijke bron van troost voor mij om te bedenken dat niet slechts één Persoon van de Drie-eenheid bij mijn verlossing betrokken is. Het is niet slechts één Persoon van de Godheid Die zweert dat Hij mij zal verlossen, maar het is een verheven trio van goddelijke Personen dat dit zweert. Alle Drie verklaren gezamenlijk: 'Wij zullen de mens verlossen.'

Kijk, merkt u hier op dat er over elk Persoon gezegd wordt dat Hij een onderscheiden ambt vervult? 'Ik zal bidden', zegt de Zoon. Dat is de voorbede. 'Ik zal zenden', zegt de Vader. Dat is de gift. 'Ik zal troosten', zegt de Heilige Geest. Dat is de bovennatuurlijke inwerking. Als het voor ons mogelijk was om de drie Personen van God te zien, dan zouden we er Een van hen aanschouwen Die met uitgestrekte handen voor de troon staat en dag en nacht uitroept: 'Heere, hoe lang nog?' Wij zouden er Een zien Die omgord is met de urim en de thummim, de kostbare stenen waarop de namen van de twaalf stammen van Israël staan. Wij zouden Hem aanschouwen en Hem tot Zijn Vader horen roepen: 'Vergeet Uw beloften niet, vergeet Uw verbond niet!' Wij zouden Hem onze zorgen horen noemen en Hem omwille van ons onze smarten horen verwoorden. En als wij de Vader zouden aanschouwen, zouden we Hem onder de voorbede van de Zoon niet als een lusteloze en verveelde Toehoorder zien, maar wij zouden zien hoe Hij met een aandachtig oor naar elk woord van Jezus luistert en zien hoe Hij elke bede inwilligt.

Waar is de Heilige Geest ondertussen? Doet Hij niets? O nee, Hij gaat over de aarde en als Hij een vermoeide ziel ziet, zegt Hij: 'Kom tot Jezus, Hij zal u rust geven.' Als Hij ogen vol tranen waarneemt, veegt Hij de tranen weg en vraagt Hij de treurende om voor troost naar het kruis te kijken. Als Hij de gelovige ziet die door de storm heen en weer geslingerd wordt, neemt Hij het stuur van zijn ziel over en spreekt woorden van vertroosting. Hij helpt de gebrokenen van hart en verbindt hun wonden. Steeds is Hij bezig met Zijn genadige zendingswerk. Hij trekt de wereld rond en is steeds overal aanwezig. Aanschouw hoe de drie Personen samenwerken. Zeg daarom niet: 'Ik ben de Zoon dankbaar.' Dat hoort u wel te zijn, maar God de Zoon heeft niet meer voor uw verlossing gedaan dan God de Vader. Denk niet dat God de Vader een grote tiran is en dat God de Zoon moest sterven om Hem genadig te stemmen. Dat was niet nodig om de liefde van de Vader naar Zijn volk te laten stromen. O nee, de Een heeft evenveel lief als de Ander, de Drie zijn verenigd in het grote doel om de uitverkorenen van de vervloeking te redden.

Maar u moet op nog iets anders in mijn tekst letten. Ook dat zal de gezegende eenheid van de Drie tonen. De ene Persoon belooft dat de andere Persoon iets zal doen. De Zoon zegt: 'Ik zal de Vader bidden.' 'Heel goed', zouden de discipelen hebben kunnen zeggen, 'we kunnen erop vertrouwen dat U dat doet.' 'En Hij zal u zenden.' U ziet dat de Zoon hier namens de Vader een verbond aangaat. 'Hij zal u een andere Trooster zenden.' Dan is er ook nog een verbond namens de Heilige Geest. 'Hij zal bij u blijven tot in eeuwigheid.' De ene Persoon spreekt voor de andere. Hoe zouden Ze dat kunnen als er onenigheid tussen Hen bestond? Als de Ene wilde redden maar de Andere niet, zouden Ze geen beloften namens elkaar kunnen doen. Maar wat de Zoon ook zegt, de Vader luistert ernaar, wat de Vader ook belooft, de Heilige Geest werkt het. En wat de Heilige Geest ook in de ziel inbrengt, God

de Vader vervult het. Zo beloven de Drie samen namens elkaar. Er is een verbond waaraan drie namen toegevoegd zijn, Vader, Zoon en Heilige Geest. Door Drie onveranderlijke dingen, net als door twee (Hebr. 6:18), is de christen veilig buiten het bereik van dood en hel. Een Drie-eenheid van veiligheden, want er is een Drie-eenheid van God.

III. Ons derde punt is de inwoning van de Heilige Geest in de gelovigen.

Geliefden, de eerste twee punten gingen over de zuivere leer. Dit derde punt is stof van ondervinding. De inwoning van de Heilige Geest is een zaak die zo diep gaat en die zo van doen heeft met de innerlijke mens, dat niemand waarachtig en werkelijk in staat is om te begrijpen wat ik zeg, tenzij hij door God geleerd is. Ik heb over een oude dienaar gehoord die tegen een staf lid van de universiteit van Cambridge zei dat hij een taal begreep die hij nooit in zijn leven geleerd had. 'Ik heb nooit zelfs maar een greintje Grieks gesproken', zei hij. 'Ik ken geen Latijn, maar God zij dank, ik kan de tale Kanaäns spreken, en dat is meer dan u kunt.' Wel geliefden, ik zal nu wat over de tale Kanaäns moeten spreken. Als u mij niet begrijpen kunt, ben ik heel bang dat u niet van Israëlitische afkomst bent, u bent geen kind van God noch een erfgenaam van het eeuwige leven.

In de tekst wordt ons verteld dat Jezus de Trooster zenden zal, Die voor altijd in de heiligen zal blijven, Die bij hen wonen zal en in hen zal zijn. De oude Ignatius, de martelaar, noemde zichzelf meestal Theophorus, ofwel: de drager van God. 'Want ik draag de Heilige Geest met mij mee', zei hij. En werkelijk, elke christen is een drager van God. 'Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?' (1 Kor. 3:16) De mens in wie de Heilige Geest niet woont, is geen christen. Hij mag goed kunnen praten, hij mag de theologie kunnen begrijpen en een zuivere calvinist zijn, maar hij zal een natuurlijk kind zijn, wel goed gekleed, maar niet het levende kind. Hij kan nog zo'n diepgravend intellect hebben of zo'n enorme ziel, zo'n veelomvattende geest of zo'n hoogreikende verbeelding zodat hij in alle geheimen van de natuur kan duiken, hij zou het pad kunnen kennen dat het oog van de adelaar nooit gezien heeft en diepten kunnen ingaan waar de kennis van de stervelingen niet komen kan, maar met al zijn kennis zou hij geen christen zijn. Met al zijn onderzoekingen zal hij geen zoon van God zijn, behalve als hij begrijpt wat het betekent om de Heilige Geest in zich te hebben, Die daar woont en blijft, ja en dat tot in eeuwigheid.

Sommige mensen noemen dit fanatisme en zeggen: 'U bent een quaker, waarom volgt u George Fox niet?' Nu, dat zouden wij niet zo'n bezwaar vinden; wij willen iedereen wel volgen die de Heilige Geest volgt. Zelfs hij, met al zijn buitenisigheden, was zonder twijfel in veel gevallen werkelijk door de Heilige Geest geïnspireerd. En als ik ook maar ergens een mens vindt op wie de Geest van God rust, dan springt de Geest in mij op om de Geest in hem te horen en we voelen dat we één zijn. De Geest van God in de ene christen herkent de Geest in een andere christen.

Ik herinner me dat ik eens met een man sprak van wie ik dacht dat hij een goed mens was. Hij benadrukte dat het voor ons onmogelijk is om te weten of wij de Heilige Geest in ons hebben of niet. Ik zou het fijn vinden als hij hier was vanmorgen, want dan zou ik hem dit vers voorlezen: 'maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.' (Joh. 14:17)

U denkt dat u niet kunt zeggen of u de Heilige Geest wel of niet in u heeft? Kan ik vertellen of ik levend ben of niet? Als ik door elektriciteit geraakt werd, zou ik dat dan kunnen vertellen of niet? Ik neem aan dat ik dat wel kan, de schok zou sterk genoeg zijn om me te laten weten waar ik stond. Als ik dus God in mij heb, als God in mijn binnenste tabernakelt, als God de Heilige Geest rust in mijn hart, en als Hij van mijn lichaam een tempel maakt, denkt u dan dat ik dat niet weet?

Noem dat maar fanatisme als u wilt, maar ik vertrouw erop dat er enkelen onder ons zijn die weten wat het is om altijd, of doorgaans, onder de invloed van de Heilige Geest te staan. Op een bepaalde manier altijd, op een andere manier doorgaans. Als we moeilijkheden hebben, vragen we om de leiding van de Heilige Geest. Als wij een deel van de Heilige Schrift niet begrijpen, vragen we aan God de Heilige Geest om ons te verlichten. Als wij terneergeslagen zijn, troost de Heilige Geest ons. U kunt de wonderbaarlijke kracht van de inwoning van de Heilige Geest niet omschrijven. Hoe krachtig is deze inwoning als zij de hand van de heilige terugtrekt wanneer hij naar de verboden zaak zou willen grijpen. Hoe krachtig is ze als ze hem dwingt een verbond met zijn ogen te maken, als ze zijn voeten vastbindt opdat zij niet op een glibberige weg zouden wegglijden, als ze zijn hart intoomt en hem voor de verleiding bewaart.

U die niets van de inwoning van de Heilige Geest weet, veracht haar toch niet! Veracht de Heilige Geest toch niet, want dat is een zonde die niet vergeven kan worden. 'En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet vergeven worden, niet in deze eeuw, en ook niet in de komende.' (Matt. 12:32) Zo spreekt het Woord van God. Daarom, vrees, opdat u niet de inwerkingen van de Heilige Geest in enig ding veracht.

Maar voordat wij dit punt afsluiten: er staat nog een klein woordje waarmee ik bijzonder ingenomen ben en dat is 'in eeuwigheid.' U wist wel dat ik dat niet zou overslaan. U was er zeker van dat ik dit niet zonder er aandacht aan te besteden zou laten gaan. 'Bij u blijven in der eeuwigheid.' Ik wilde dat ik een arminiaan hier kon krijgen om mijn preek af te maken. Ik stel me voor dat hij bij dat woord 'in eeuwigheid' komt. Hij zou zeggen: 'in... in eeuwigheid.' Hij zou moeten gaan stotteren en stamelen, want hij zou dat er nooit in één keer uit krijgen. Hij zou hier kunnen staan en het woord alle kanten op kunnen trekken, totdat hij op het laatst zou moeten zeggen: 'De vertaling is verkeerd.' Dan veronderstel ik dat de arme man nog moet gaan bewijzen dat het origineel ook verkeerd was.

Maar geprezen zij God, wij kunnen lezen: 'Hij zal bij u blijven in der eeuwigheid.' Als mij eenmaal de Heilige Geest gegeven is, zal ik Hem nooit meer verliezen totdat 'in eeuwigheid' op zijn einde loopt, totdat de eeuwigheid haar eeuwigdurende rondes heeft afgedraaid.

IV. We moeten afsluiten met een korte opmerking over de reden waarom de wereld de Heilige Geest weerstaat. Er is gezegd: 'Die de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet.' (Joh. 14:17) U weet wel wat er soms bedoeld wordt met het woord 'wereld'? Dat zijn degenen die God in Zijn wonderbaarlijke soevereiniteit passeerde, toen Hij Zijn uitverkorenen uitkoos. Het zijn niet de goddelozen die door een vreeswekkende wet vervloekt zijn, maar degenen die door God overgeslagen zijn toen Hij Zijn uitverkorenen uitkoos. Dezen kunnen de Geest niet ontvangen.

Nogmaals, het betekent dat allen die in een vleselijke staat verkeren deze goddelijke inwerking niet voor zichzelf aan kunnen schaffen. Daarom is het waar: 'Die de wereld niet kan ontvangen.'

De onwedergeboren wereld van zondaren veracht de Heilige Geest, 'want zij ziet Hem niet.' Ja, ik geloof dat dit het grote geheim is waarom er zoveel mensen lachen om het idee dat de Heilige Geest bestaat. U zegt tegen de wereldse mens: 'Ik heb de Heilige Geest in mij.' Hij zegt: 'Ik kan Hem niet zien.' Hij wil dat Hij aan te raken is, een ding dat hij met zijn zintuigen herkennen kan.

Hebt u ooit van het argument gehoord dat een goede oude christen tegen een ontrouwe geleerde gebruikte? Die geleerde zei dat er geen ziel was en hij vroeg: 'Heeft u ooit een ziel gezien?' 'Nee', zei de christen. 'Heeft u ooit een ziel gezien?' 'Nee.' 'Heeft u ooit een ziel geroken?' 'Nee.' 'Heeft u ooit een ziel geproefd?' 'Nee.' 'Heeft u ooit een ziel gevoeld?' 'Ja', zei de man, 'Ik voel dat ik er één in mij heb.' 'Wel', zei de geleerde, 'u heeft vier zintuigen tegen u, u heeft er maar één aan uw kant.' 'Goed dan', zei de christen, 'heeft u ooit pijn gezien?' 'Nee.' 'Heeft u ooit pijn gehoord?' 'Nee.' 'Heeft u ooit pijn geroken?' 'Nee.' 'Heeft u ooit pijn geproefd?' 'Nee.' 'Heeft u ooit pijn gevoeld?' 'Ja.' 'En dat is toch meer dan genoeg om te bewijzen dat er pijn is?' 'Ja.'

Zo zegt de wereldse mens dat er geen Heilige Geest is, omdat hij Hem niet zien kan. Nu, wij voelen Hem. U zegt dat dit fanatisme is en dat wij dit nooit gevoeld hebben. Stel dat u mij vertelt dat honing bitter is, dan antwoord ik u: 'Nee, ik weet zeker dat u het nooit geproefd heeft. Proef het en probeer het uit.' Zo is het ook met de Heilige Geest. Als u slechts Zijn invloed maar voelen kon, zou u niet langer zeggen dat er geen Heilige Geest is omdat u Hem niet zien kunt. Zijn er niet vele dingen, zelfs dingen in de natuur, die we niet kunnen zien? Hebt u ooit de wind gezien? Nee. Maar u weet dat er wind is als u de storm de golven heen en weer ziet werpen en als u hem de woningen van de mensen neer ziet smijten of als u ziet hoe hij in de zachte avondbries de bloemen kust en maakt dat er dauwdruppels in parelkronen rond een roos hangen. Hebt u ooit elektriciteit gezien? Nee. Maar u weet dat er zoiets is, want zij reist duizenden kilometers door draden en draagt onze boodschappen over. Hoewel u de elektriciteit zelf niet zien kan, weet u dat er zoiets is. Zo moet u ook geloven dat er een Heilige Geest is, Die in ons werkt beide het willen en het werken, ook als Hij onze zintuigen te boven gaat.

Maar de laatste reden waarom wereldse mensen lachen om de leer van de Heilige Geest, is omdat zij Hem niet kennen. Zouden zij Hem door de innige ervaring kennen, zouden zij Zijn werkzaamheid in de ziel herkennen, waren zij ooit door Hem aangeraakt, waren zij ooit gebracht tot het vrezen vanwege een besef van zonden, dan zouden ze het bestaan van de Heilige Geest nooit betwijfeld hebben.

En nu, geliefden, er staat: 'Hij woont in u, en zal in u zijn.' (Joh. 14:17, Eng. vert.) Met deze lieflijke gedachte zullen wij afsluiten: de Heilige Geest woont in al de gelovigen en zal met hen zijn. Nog een opmerking en een advies aan de heiligen van God en aan de zondaren, en ik ben klaar.

Heiligen van God, u hebt deze morgen gehoord dat God de Heilige Geest een Persoon is. Aan uw ziel is het bewezen. Wat volgt hieruit? Wel, hieruit volgt hoe ernstig u bidden moet tot de Heilige Geest en ook om de Heilige Geest. Dit is een van de conclusies, zeg ik u, dat u uw gebeden tot de Heilige

Geest moet opheffen, dat u ernstig tot Hem roepen moet, want Hij is in staat overvloedig te doen boven alles wat u vragen of denken kunt. Kijk naar deze massa mensen, wat maakt dat zij zich bekeren? Zie deze menigte. Wie maakt dat mijn invloed in de massa doordringt? U weet dat deze plek nu een grote invloed heeft. Als God ons zegent, zal hij nog meer invloed hebben, niet alleen in deze stad, maar in heel Engeland. We hebben nu immers zowel de pers als de preekstoel tot onze beschikking. Ik zou zeggen, voor het einde van het jaar zijn er zeker meer dan 200.000 van mijn maaksels over het hele land verspreid, woorden die uit mijn mond gekomen zijn of door mijn pen geschreven zijn.

Maar hoe kan deze invloed ten goede aangewend worden? Hoe zal Gods eer er door bevorderd worden? Alleen door een voortdurend smeekgebed om de Heilige Geest, door voortdurend de invloed van de Heilige Geest over ons af te roepen. Wij willen dat Hij rust op iedere pagina die wordt gedrukt en op elk woord dat wordt uitgesproken. Laat ons dan in dubbele ernst de Heilige Geest smeken dat Hij neerdaalt en onze werken tot de Zijne maakt, opdat de hele kerk overal daardoor mag opleven en niet alleen wij, maar ook de hele wereld daar voordeel van mag hebben.

Dan nu tot de goddelozen. Dit ene afsluitende woord heb ik te zeggen: Wees steeds voorzichtig hoe u over de Heilige Geest spreekt. Ik weet niet wat de onvergeeflijke zonde is en ik denk niet dat iemand dat begrijpt, maar het is iets als dit: 'Maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet vergeven worden.' (Matt. 12:32)

Ik weet niet wat dat betekent, maar loop voorzichtig! Er is gevaar! Er is een kuil die door het zand van onze onwetendheid bedekt is. Loop voorzichtig! Het volgende ogenblik zou u erin kunnen vallen. Als er vandaag strijd is in uw hart, gaat u misschien hierna naar het bierhuis en vergeet u het. Wellicht spreekt er een stem in uw ziel en duwt u hem weg. Ik zeg u niet dat u de Heilige Geest weerstaat en de onvergeeflijke zonde begaat, maar daar in de buurt bevindt die zonde zich wel. Wees zeer voorzichtig! Er is geen zonde op aarde zo zwart als de zonde tegen de Heilige Geest. U kunt de Vader lasteren en u zult daarvoor verloren gaan, behalve als u berouw heeft. U kunt de Zoon lasteren en de hel zal uw deel zijn, tenzij u vergeving ontvangt. Maar laster de Heilige Geest en hoor de Heere zeggen: 'Er is geen vergeving, niet in deze wereld, noch in de toekomst.'

Ik weet niet wat dat is, ik doe niet alsof ik dat begrijp. Maar daar staat het. Het is een gevarenteken. Stop, mens, stop! Als u de Heilige Geest veracht hebt, als u om Zijn openbaringen gelachen heeft en gescholden heeft op dat wat christenen Zijn inwerking noemen, dan smee ik u: stop hier deze morgen mee, serieus en doelbewust! Wellicht hebben sommigen van u werkelijk de zonde begaan die niet vergeven kan worden. Stop! Laat de vrees u stoppen, ga zitten. Rijd niet zo onbezonnen weg, Jehu! Laat de teugels vieren! U die zo'n losbol in de zonde bent en u die zulke harde woorden tegen de Drie-eenheid gesproken heeft, stop!

Ach, deze woorden laten ons allen stoppen. Ze brengen ons allen tot stilstand en maken dat wij zeggen: 'Heb ik dit misschien niet gedaan?' Laten wij hierover nadenken en laten wij nooit met woorden of daden spotten met God de Heilige Geest.

Amen.